

[Ole Donner]

Nu nævner hr. Jens Thoft et godt eksempel, nemlig mennesker, der fremfører underskud. Jeg er helt enig med hr. Jens Thoft i, at sådanne personer selvfølgelig sagtens, hvis de betaler nul i skat, kan afse 20 pct., og hvad dem angår, kunne man endda følge fru Pia Gjellerup i, at procenten måske er for lille. Men det, vi i Fremskridtspartiet lægger vægt på, er, at alle de personer, som man ikke kommer i kontakt med, altså kommer til at betale 20 pct.

Det vil også være uheldigt over for de mange skatteydere, der af den ene eller den anden grund får en forskudsregistrering, altså en registrering, uden at man har lavet det endelige regnskab færdigt. De kommer altså også til at betale 20 pct. af det, de skylder i gammel skat, og det er for meget, hvis de i forvejen er sat til at skulle betale en høj B-skat.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af, at den foregående ærede ordfører ikke helt har forstået det.

For det første: Fremskridtspartiet fremstillede det, som om man nu kan trække 88 pct., nemlig først 68 og så 20; 20 til 68 det er 88. Det er imidlertid ikke det, det handler om, det er jo 20 pct. af det, der bliver tilbage, altså maksimalt 74,4 pct. Det ved jeg godt at Fremskridtspartiet synes er meget, men for særlig højtlønnede er det ikke så dramatisk, og som sagt er det den skat, som de særlig højtlønnede betalte for bare ganske få år siden, inden Fremskridtspartiet og regeringen i øvrigt gik i gang med at nedsætte skatterne.

For det andet har Fremskridtspartiets ordfører jo ret i, at der ikke har kunnet fremlægges gode eksempler på, at man ikke har trukket 15 pct. mekanisk. Det er jo rigtigt, og en af fordelene ved den ændring, der nu sker, er jo netop, at man får det sociale kriterium puttet ind i lovpargraffen. Dermed sker der den ændring nu, at hvis skatteyderen møder op og kan dokumentere, at budgettet kun kan holde til 10 eller 12 pct., trækkes der ikke mere end 10 eller 12 pct. Tidligere var det sådan, at det automatisk var 15 pct., færdigt arbejde!

Hvor der er tale om, at man trækker mere end 15 pct., er der omvendt bevisbyrde. Der behøver skatteyderen altså ikke at møde op; det er tilstrækkeligt, at skattevæsenet kan dokumentere – men det forudsætter jo altså så, at

man kan dokumentere – at der er plads. Det kan f.eks. være, fordi skatteyderen tjener en million; så er der jo rimelig plads, for så er der selv med 68 pct. i skat 320.000 kr. til privatforbrug, og det skulle vel kunne række et stykke.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jo, hr. Jens Thoft, jeg havde forstået hr. Jens Thofts indlæg, og jeg glæder mig til, at de grønne hæfter med referat af Folketingets forhandlinger kommer, for så vil hr. Jens Thoft kunne se, at jeg selvfølgelig ikke sagde, det ville være 88 pct. Selvfølgelig er de 20 pct. efter, at folk har betalt deres skat.

Men jeg glæder mig til at høre skatteministeren her fra talerstolen udtale, at den opfattelse, hr. Jens Thoft har, er rigtig.

Dernæst vil jeg vende tilbage til det, hr. Jens Thoft sagde, nemlig at da det var 15 pct., har vi ikke kunnet finde nogen eksempler på, at folk har kunnet komme igennem med en aftale på f.eks. 12 eller 13 pct. Nu tror hr. Jens Thoft altså, at det forhold vil blive bedre, hvis vi hæver procenten til 20. Det nikker hr. Jens Thoft til, og så må vi jo se, om hr. Jens Thoft får ret.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er mildest talt forbløffet over den debat, der kører i øjeblikket, for da vi sad i Finansministeriet i sin tid og diskuterede disse spørgsmål, fik vi klart at vide, at der allerede nu blev taget sociale hensyn, og at man allerede nu ikke kom op på de 15 pct. Jeg mener at kunne huske, at skatteministeren nævnte tal, der lå et sted mellem 6 og 8 pct. som det normale. Nu ryster skatteministeren på hovedet, og det er jeg lidt ked af, for det er altså den opfattelse, jeg fik i ministeriet, da vi diskuterede det i sin tid, men så vil jeg bede ministeren om herfra at afkræfte det.

CD's holdning er selvfølgelig stadig væk, at vi støtter forslaget, men hvis resultatet er, at der kommer en meget skæv social følgevirkning også af de 15 pct., mener jeg, at det er i modstrid med det, der blev sagt under forhandlingerne i Finansministeriet i sin tid, og så må vi til næste år i givet fald tage fat på spørgsmålet igen. Det var en klar forudsætning for CD under de forhandlinger, at ingen, der var i en socialt dårlig